eMko

Červen 2016

eMko

Červen 2016

Milí čtenáři,

je zde poslední měsíc školního roku a s ním přichází i poslední díl eMka v tomto školním roce. Toto číslo je opět plné zajímavých a aktuálních reportáží. Zapátráme do minulosti a zjistíme pár zajímavých faktů z Francie, konkrétně o sexuálním zvrhlíkovi markýzi de Sade. V červnovém díle se také můžete podívat na dadaistické básně našich studentů a představíme Vám historický seriál Vikingové. Více vám nebudu prozrazovat, zalistujte časopisem a přečtěte si jeden z našich propracovaných článků.

Pěkně prožité prázdniny vám za tým žurnalistů přeje Petra Adamčíková, šéfredaktorka

OBSAH:

Vikingové 2

Dadaistické básně 4

Jedinečný prezident 5

„Nejlepší český panovník“ 6

Zvrhlík z Paříže 7

Tajemství odhalena 8

Bezruči—**rozhovor s Norbertem Lichým** 10

Mladí zdravotníci vyhráli regionální kolo!! 12

Fotogalerie ze soutěže 13

Vikingové

Mario Hlisnikovský , TB

Historický seriál z dílny Michaela Hirsta (autor seriálu Tudorovci), který nám ukáže pravý a nefalšovatelný život Vikingů v 8. a 9. stol. n. l. Příběh se točí kolem slavného hrdiny tehdejší doby Ragnara Lothbroka a je postaven na základě skutečných událostí (výprava do Lindisfarne, Paříže).

Z počátku je seriál poměrně předvídatelný, ale vyplatí se počkat zvláště na překvapivé kousky hlavní postavy, kterou dokonale ztvárnil Travis Fimmel alias Ragnar. U něj divák nikdy neví, co zrovna má v plánu, divně mluví, divně gestikuluje, dělá občas hrozné „ksichty“ a nikdy nevíte, jestli bude s někým kámoš, nebo mu sekyrkou odseká žebra zaživa. Ale i díky své nevypočitatelnosti má své osobité kouzlo, kterým si získá každého.

Kromě geniálního Ragnara nás seriál seznámí s občas pomateným a nevyzpytatelným stavitelem lodí Flokim. Další důležitá postava je Ragnarův syn Bjorn – v prvních dvou sériích se jedná o otravného chlapce, ale z přibývajícími sériemi dospěje v Ragnarova nástupce a lze se s nim snadno ztotožnit. Zato Ragnarův bratr Rollo je bezesporu ta nejnestálejší postava - neustále přebíhá na tu stranu která má nejlepší vyhlídky.

Považuji za úctyhodné, že kvalita dějové linie se na rozdíl od jiných seriálů s každým novým dílem stupňuje a dojde, jak na bitky, tak na promyšlené mocenské intriky. Zajímavé jsou vikingské zvyky a vůbec poznání jejich způsobu života.

Seriál má svoji vlastní krvavou a temnou atmosféru a díky tomu je tak oblíbený a originální, na nic si nehraje a může se rovnat s Hrou o trůny nebo Římem. Dal by se zkráceně charakterizovat těmito slovy: vražda, rituály, pomsta, láska, násilí, souboje, zrada, moře, válka, bitva, středověk, Vikingové, mytologie, bohové.

Dadaistické báseně

Adéla Černá, Richard Janča, KVB

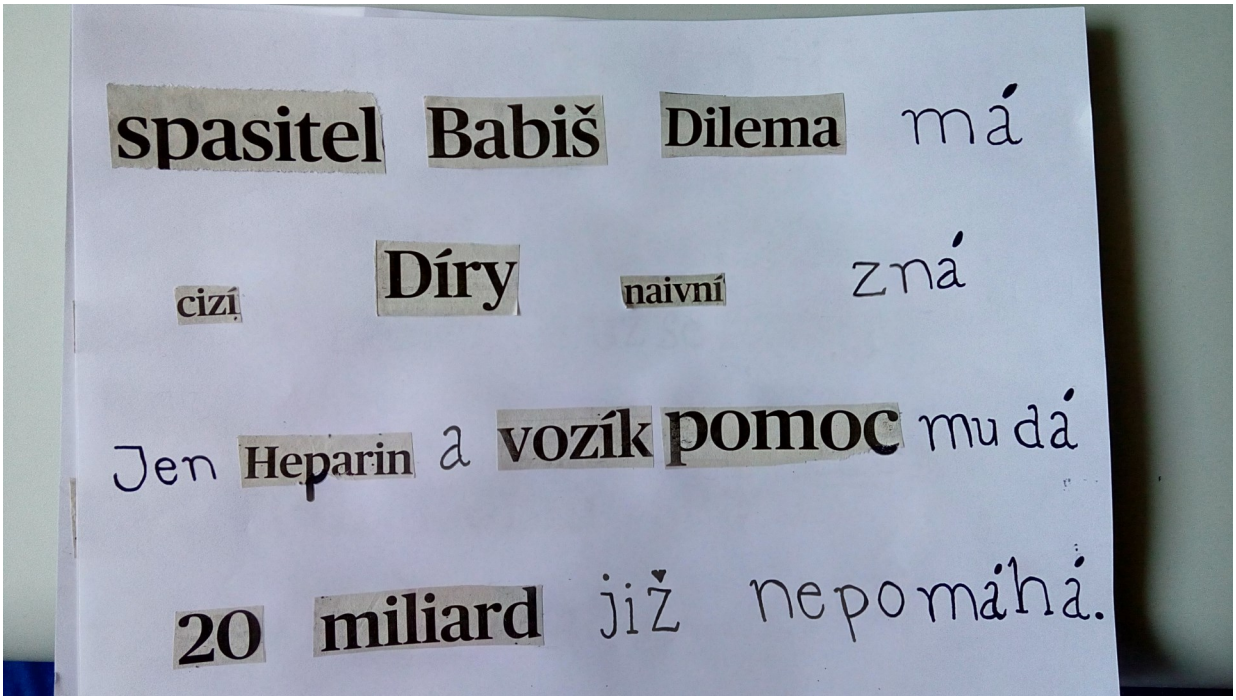

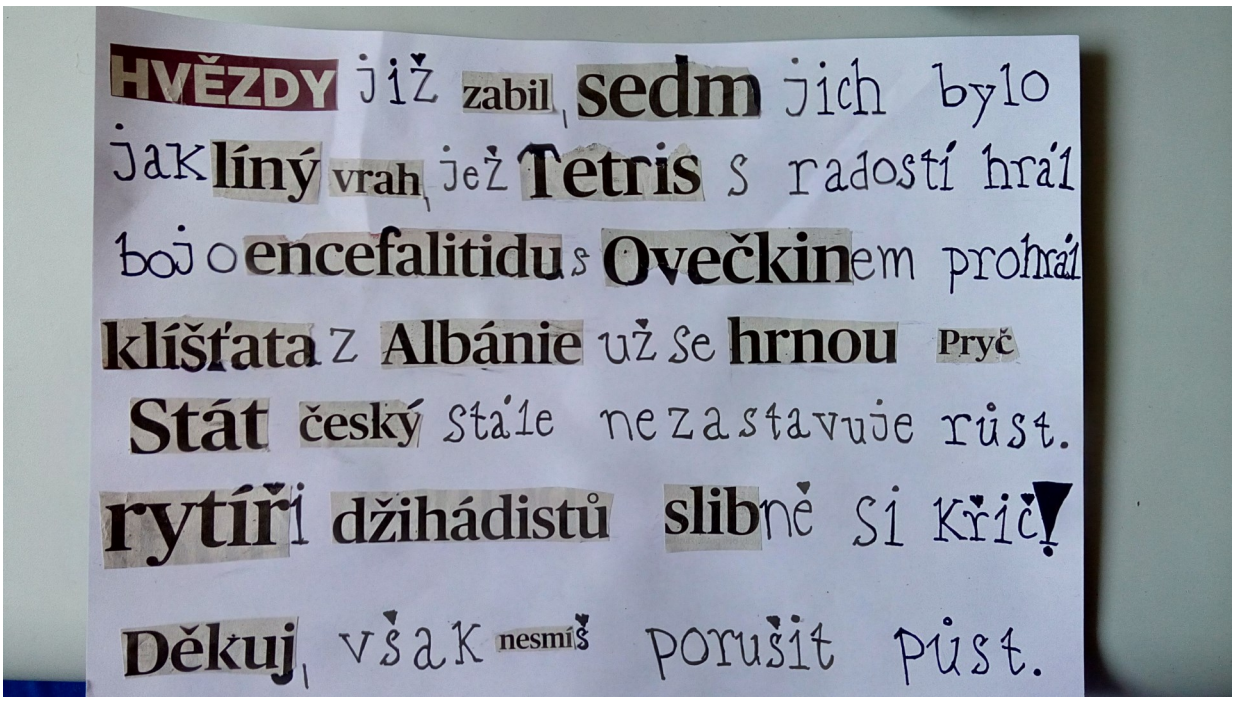

Jedinečný prezident

Jan Moravec, TA

Myslím, že můžeme být hrdí na to, že jsme Češi. Vypijeme nejvíce piva, a také máme unikátního prezidenta - ten je často terčem humoru, většinou zásluhou jeho hlášek.

Náš prezident však na sebe upozornil na tiskové konferenci hned po svém zvolení: "V žádném případě nebudu souhlasit s tím, aby v mé ochrance byli lidé, kteří, když se na prezidenta vystřelí sedm, byť softwarových, kuliček. " Všem nám zůstává rozum stát, protože nikdo z nás neví, co jsou to „softwarové kuličky“ a ve slovníku cizích slov je budeme marně hledat. Nemusíme ale zoufat. Pan prezident měl na mysli airsoftové kuličky, které dříve byly vystřeleny na bývalého prezidenta Klause. Doufejme tedy, že se jen přeřekl.

Pokračovat budeme drsně. Všichni jistě víme, jak se náš prezident vyjadřoval v hovorech z Lán 2. 11. 2014. Například tohle prohlásil o novém služebním zákonu, který měl podle něj hodně chyb: „Vláda zkurvila služební zákon z jeho původní podoby...“ a takhle se následně vyjádřil k hudební skupině Pussy Riot: „Víte co je Pussy? Kunda. Takže s prominutím v textech této skupiny je kunda sem, kunda tam…". Když se ho redaktor ptal, proč při rozhovoru řekl několik vulgarismů, Zeman odvětil: „Já jsem inspirován panem Schwarzenbergem, který v každé druhé větě říká hovno.“ Jsem rád, že je pan Zeman upřímný, ale vše má své meze...

Jednoho dne zkusil pan Zeman mluvit anglicky. Asi si hodně věřil, protože začal rovnou před Evropským parlamentem. To se ale nevyplatilo. Toto pronesl: „My European dream doesn´t include the steak in the centre of European commission which looks like a bubble bum and taste like a bubble bum. Tím bubble bum myslel ovšem bubble gum jako žvýkačku, ale v češtině to zní tak, že nebude souhlasit se steakem v ústředí Evropské komise, který vypadá a chutná jako bublinkoví bezdomovci, nebo jako bublinkový zadek.

Dále pokračují i jeho obvyklé vtipy, například jeho dvě verze léčivých účinků tabáku. Ta optimistická říká, že předchází Alzheimerovi nebo i Parkinsonovi a ta pesimistická říká, že na rakovinu plic umřete dřív, než tyto choroby dostanete. Dále v Kolíně zavtipkoval, že pokud na něj lidé chtějí házet vajíčka, ať přihodí i rajčata a klobásu a lečo si už udělá sám.

Tohle je jenom malý zlomek všech prezidentových hlášek a myslím, že určitě přijdou další. Přicházejí skoro každý den. Prostě jedinečný prezident.

„Nejlepší český panovník“

Kristýna Drmelová , SB

Karel IV. „otec vlasti“ je mnohými Čechy považován za nejschopnějšího a nejvýznamnějšího panovníka, kterého kdy Evropa měla. Zvláště nyní při příležitosti sedmistého výročí Karlova narození to mnozí “vlastenci“přehánějí a vyzdvihují jej nad všechny české panovníky, zvláště pak nad jeho otce a syny.

Jana Lucemburského „krále cizince“ vnímají jako tyrana, jenž vzal nebohé matce, Elišce Přemyslovně, jejího malého synka a Karlovi synové jsou pak alkoholik a intrikánský mizera.

Vezměme to však chronologicky. Jan s Eliškou rozhodně neměli dobrý vztah, ale zcela jistě to nebyla pouze Lucemburkova vina. Eliška Přemyslovna byla velmi panovačná a hádavá, před jejími hysterickými záchvaty Jan dokonce prchal až za hranice. Dát Karla, tehdy spíše Václava, na francouzský dvůr byla nejlepší věc, jakou mohl jeho otec udělat. Ve Francii se vzdělával, byl s vrstevníky a pojal zde i svou první manželku – Blanku z Valois.

Období Karlovy vlády bylo poklidné a příznivé pro rozvoj českého státu, politická situace nebyla nijak zvlášť vyhrocená a dobré vztahy s církví rovněž lecčemu napomohly.

Už na sklonku jeho vlády se však projevují ekonomické a sociální problémy, které vrcholí ale až za vlády Václava IV. Proto není divu, že si jeho syn dával pár skleniček navíc. Po smrti Václava se vlády ujme jeho bratr Zikmund, jenž je velmi schopným a aktivním panovníkem, ale u nás se mu až dodnes vytýká smrt Mistra Jana Husa. Pogromy židů jsou jeho otci odpuštěny, ale jeden kazatel se jen tak nepromíjí.

Nechtěla bych ovšem „otci vlasti“ nijak ukřivdit a musím tedy zmínit, že byl rozhodně důležitým panovníkem a podoba matičky Prahy, jak ji známe dnes, je z velké části právě jeho zásluha.

Zvrhlík z Paříže

Kristýna Drmelová , SB

Ten, jehož jméno dalo vzniknout slovu „sadismus“ – markýz de Sade, byl francouzský aristokrat z 18. století. Již v útlém věku jeho chování nedokázala vystát ani jeho rodina. Proto skončil u svého strýce a navštěvoval v Paříži školu řádu jezuitů a poté školu lehké kavalerie ve Versailles. Následně se od svých 17 let účastnil i sedmileté války.

Záhy poté se oženil s Renée-Pélagi de Montreuil, ale ani ne půl roku nato se objevuje jeho první skandál – na své panství si pozve prostitutku. To samo o sobě nic hrozného není, jenomže on se nespokojil pouze s běžnými “službami“, ale nutil ji snášet bičování! Ta ctihodná dáma se poté obrátila na policii a markýz strávil necelý měsíc ve vězení.

Po pár letech přiměl za peníze žebračku, aby mu byla k dispozici k uspokojení svých potřeb, ale opět se to “trochu“ zvrhlo, ona ihned utekla a oznámila to. Do soudního procesu to však kvůli 2400 librám a 7 louisdorům ve zlatě zavčasu odvolala.

Roku 1 772 se markýz postaral o pořádný skandál, v Marseille spolu se svým sluhou a pěticí žen pořádal sexuální orgie, které se samozřejmě neobešly bez bičování a afrodiziak Jenomže kantharidin je i silný jed (LD50 člověk: 0,03-0,5 mg/kg) a tak vlivem vyšší dávky došlo k vážným zdravotním problémům u dvou žen. De Sade byl obviněn z pokusu o otravu. Se svým sluhou musel prchnout do Itálie.

Ve Francii nebyl přítomen, takže když byl oznámen rozsudek smrti za travičství a sodomii, tak oba dva byli při “popravě“ zastoupeni figurínami. Poté se uchýlil i se svou ženou na zámek La Coste, ale v roce 1775 vypluly další skandály, protože své choutky praktikoval na mladých dívkách na zámku.

Od té doby až do roku 1789 byl opakovanězadržován a následně propouštěn z několika vězení dokud se nedostal k moci dostal Napoleon. Od roku 1 801 do své smrti – 1814 pobýval v psychiatrické léčebně. Ve vězeních také napsal značnou část svých sadistických děl, která obsahují prvky homosexuality, pedofilie, koprofilie, skupinového sexu, praktik BDSM…

To, že markýz de Sade rozhodně předběhl dobu je nepochybné. V jeho dílech můžeme nalézt i zajímavé filozofické pasáže. Autorův pohled na člověka, jakožto na zvíře, je dodnes diskutované téma.

Tajemství odhalena

Hana Kroupová, Bára Nejedlíková, KVIB

O skvělé projekty a akce na naší škole není nouze. Přesto musím říct, že tento byl jeden z nejzajímavějších vůbec. Polovina angličtinářů z KVIB si koncem dubna rozebrala různé profesory a každý student měl za úkol udělat s vybraným profesorem nebo profesorkou rozhovor. Téma? Nám všem více než známá střední škola.

Jaké vzpomínky máte na toto období? Co byl váš oblíbený předmět a který zůstal naopak v nelibosti? Co bylo téma vašeho tabla a jak vypadal váš kostým na poslední zvonění? To jsou jen některé z otázek, které se k našim profesorům dostaly. Dočkali jsme se všelijakých odpovědí, některé byly očekávané, jiné překvapivé a další pobavily.

Ovšem to bychom nebyli my, aby z toho profesoři vyšli tak snadno. Kromě odpovídání na naše otázky, dostali ještě za úkol přinést svoje fotografie z období studia na střední škole a poprali se s tím vcelku statečně, někteří museli dokonce prohrabat celou půdu.

Všechny rozhovory jsme poté se slovníky překládali v hodině angličtiny. Někteří profesoři nám přichystali opravdu krásné překladatelské oříšky. Konečný výsledek se ale pdle mého názoru povedl. Jak moc můžete posoudit sami. Všechny rozhovory a fotografie totiž vyzdobily nástěnku angličtiny ve třetím patře.

Na závěr vkládáme ukázku z rozhovoru s p. profesorem Gromnicou.

Kdo byl Vaším nejoblíbenějším kantorem a který předmět Vás nejvíc bavil?

Bavil mě dějepis, tělocvik, později občanka. Občas literatura. Tehdy byl „tělák“ vnímám jinak než dnes. Necvičit byl pro nás trest. Neměl jsem vyloženě jednoho oblíbeného kantora. K těm, kteří mě nejvíce inspirovali, patřila Tamara Franková, současný pan ředitel, Líba Jendryková a ze současných kolegů pak Jana Trčková a Vladimír Dresler.

Jste-li ochoten podělit se o nějakou zajímavou historku z Vašich středoškolských let, sem s ní!

Bylo jich více, ale mnohé nejsou publikovatelné. Naše třída – poslední Céčko na Matičním – nebyla nijak zvlášť semknutá. Až na jeden školní výlet. Bylo to ještě na nižším gymnáziu, tuším. Několik spolužáků s sebou vzalo trochu alkoholu (vína). Nepila snad ani půlka, ale při následném průšvihu a vyšetřování se k tomu přiznali kromě dvou všichni – i ti, kterých se to vůbec netýkalo. A všichni jsme pak dostali důtku. V duchu hesla „jeden za všechny, všichni za jednoho. “

Není-li to příliš osobní, jste ochoten prozradit, zda-li byly nějaké ty lásky či vztahy?

No samozřejmě. Ale tu největší jsem poznal v septimě na semináři z ekonomie pana profesora Dreslera. A už jsme pak spolu zůstali. Jen z té ekonomie si toho už moc nepamatuju.

Bezruči

Tereza Krejčová, KVIB

Jako už tolikrát vstupuji do povědomého prostoru Divadla Petra Bezruče. Tentokrát uvidím představení Škola, základ života, ve kterém hraje celý divadelní soubor tohoto divadla. Jednotlivé obrazy představení jsou proloženy písněmi, které zahrají sami herci coby studenti. Po celou dobu se skvěle bavím, každá scéna je nabitá vtipnými momenty, které jsou mi až podezřele povědomé z prostředí našeho gymplu. To samé se dá říct o postavách studentů i kantorů. S kamarádkou v každém z nich poznáváme naše známé ze školy. Asi každá třída má svého záškoláka, sportovce nebo šplhouna a každého z nás učil jak kamarádský, tak i přísný a obávaný profesor.

Nejspíš bych nedokázala odpovědět, jestli se mi líbilo více divadelní představení, nebo stejnojmenný kultovní film. Obě verze beru jako dva odlišné celky, které znovu ráda uvidím.

Po představení potkávám v divadelním klubu pana Norberta Lichého, s kterým si na další den domluvím rozhovor - opět v divadelním klubu. Přestože si myslím, že není nutno tohoto ostravského herce představovat, pro jistotu vám ho alespoň lehce přiblížím.

Norbert Lichý se narodil 29. prosince 1964, poprvé hrál v divadle již v devíti letech. Od té doby stanul na prknech mnoha nejen ostravských divadlech. Vidět ho můžeme také v celé řadě filmů a mimo jiné zvláště v poslední době i v seriálech. Nastálo působí v Divadle Petra Bezruče. Kromě herectví se věnuje skládání scénické hudby. Hraje v několika kapelách a to hned na několik hudebních nástrojů: na basovou kytaru, klávesy a bicí. Norbert Lichý je absolventem Matičního gymnázia.

Co si jako první vybavíte, když se řekne Matiční gymnázium? Že se to gymnázium v té době jmenovalo Šmeralova, protože Matiční v té době znělo příliš prvorepublikově. A taky, že jsem to měl blízko domů.Na gympl vzpomínám rád, byli jsme mladí a na mládí se vždycky vzpomíná dobře. Nikdy jsem moc netíhl k těm logickým vědám jako je matematika, chemie nebo fyzika, nikdy jsem nevěděl, jak si tyto předměty úplně představit. Na rozdíl od těch humanitních věd, kterých v té době dost ubylo, např. rétorika a logika.

Byl jste se teď někdy v nejbližší době podívat, co se po letech na MGO změnilo?
Naposledy jsem tam byl před pár lety, když jsme točili videoklip o válečných emigrantech s jednou z vašich profesorek. Máte pěkné nové hřiště, my jsme ho neměli a museli jsme běhat v Komenských sadech.

V představení Škola základ života hrajete postavu Šplhouna. Jakou "roli" jste měl za doby svých školských let?
Já myslím, že jsem byl spíše ten Čuřil. Věčně jsem vyrušoval, případně jsem v hodinách chyběl. Byli jsme celkem rozverná třída. A já jsem byl určitě všechno, jenom ne ten vážený, věčně našprtaný kluk.

Už na škole jste působil v kapele Skrat. Jak vůbec vzniklo jméno této kapely?
Tehdy jsme zkoušeli přímo ve škole ve třídě. Jméno vzniklo potom, co nám hned několikrát vypadl proud na chodbě. Napadlo nás, když jsme se podívali na rozvodnou skříň. Byl na ní takový ten červený blesk, který na plechových skříních bývá. Od něj už nebylo daleko k názvu naší obchodní značky, a to "S" na začátku představuje právě ten blesk.

Co vás přimělo k tomu, abyste začali jako Skrat znovu hrát?
Bylo nám po tom prostě po třiceti letech smutno. Já se s tou muzikou v divadle setkávám, ale kluci dělají úplně něco jiného. Jednou jsme se tak sešli a řekli jsme si, že bychom to mohli zase zkusit. Zdá se mi, že je to čím dál lepší. Zatím hrajeme převzaté věci a těch našich vlastních je málo. Já ale věřím, že až přijde správný čas a chuť, přejdeme čistě na náš vlastní repertoár.

Které interprety rádi hrajete?
Držíme se stejně jako před lety Big Beatu, protože jsme prostě "bigbíťáci", ale hrajeme třeba věci od Petřiny, Jasné Páky, Jethro Tull, Deep Purple, AC/DC, Black Sabbath. Prostě to, co jsme za mlada poslouchali.

Kdo z kapely skládá hudbu k vašim vlastním písním?
Většinou já, ale blíží se i spolupráce s kolegou Michalem Sedláčkem.

Jakou roli byste si chtěl někdy v divadle zahrát?
Určitě se najde pár rolí od Shakespeara, protože mám rád klasické hry a divadlo. Teď se těším, že budeme dělat Spalovače mrtvol, i když je ten film tak dokonalý, že si říkám jestli má vůbec cenu s ním soutěžit. Divadlo má každopádně úplně jinou imaginaci. Ale to uvidíte, až na Spalovače mrtvol přijdete…

Mladí zdravotníci vyhráli regionální kolo!!!

Petra Adamčíková, TA

Já, Petra Adamčíková (TA), Natka Buchalová (TA), Tereza Vilímová (TA), Eliška Sýkorská (SA) a Huy Doan (SA) jsme v dubnu letošního roku sestavili tým za účelem co nejvíce reprezentovat naší školu v soutěži mladých zdravotníků.

A v čem vlastně reprezentovat? Velkou tradici má na naší škole zdravotnický kroužek. Tam probíráme první pomoc a spolupracujem s Červeným křížem. V podávání první pomoci také soutěžíme. Na stanovištích jsou namaskována reálná zranění a na nás je, abychom je správně ošetřili a komunikovali se zraněným.

6.5. se v Ostravě konalo oblastní kolo. Oblastní kolo bylo náročnější v tom, že součástí soutěže nebylo jen poskytování první pomoci, ale také teoretické testy z historie Červeného kříže a první pomoci. My jsme vše zvládli se strátou 90 bodů z 1300 a postoupili jsme do regionálního kola.

V regionálním kole jsme se utkali s výherci oblastních kol z Olomouckého a Moravskoslezského kraje. Celkem nás bylo v naší kategorii 10 družstev. Soutěž jsme neměli daleko—letos regionální kolo pořádal ČČK Ostrava a místo konání byla ZOO Ostrava.

Stanoviště byla již mnohem těžší než v oblastním kole. U jednotlivých zranění jsme mnohdy museli i přemýšlet nad mechanismem úrazu a pátrat po dalších zraněních. Testy naštěstí chyběly.

Vše jsme ale zvládli s překvapivou strátou pouhých 50 bodů z 1860. Za takový výsledek můžem poděkovat Káji Poláškové, Terce Krejčové a Aničce Macečkové (všechny KVIB). Pilně nás připravovali, abychom se v soutěži dostali co nejdál a vyplatilo se to.

Všech devět týmů jsme nechali za sebou a vyhráli jsme regionální kolo! Na druhém místě skončila škola z okresu Opava a na třetí příčce se umístila Karviná. Teď ještě vyhrát to republikové...

FOTOGALERII ZE SOUTĚŽE A NĚKTERÁ ZRANĚNÍ NAJDETE NA DRUHÉ STRANĚ :) ⇨

FOTOGALERIE - regionální kolo

Petra Adamčíková, TA

Setkali jsme se s: amputovanou nohou (obr. č. 1), infarktem (obr. č. 2), a také jsme oživovali utopeného...(obr. č. 3)

Obr. č. 1

Obr. č. 2

Obr. č. 3

...Ale vše jsme zvládli a 25.6. soutěžíme za Moravskoslezský a Olomoucký kraj, ale především za našíiškolu, v republikovém kole. Tak nám držte palce :)

prodej lístků u Terezy Krejčové, KVIB